ലേഖനം

ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്ജ്

പ. മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ തിരുമേനിയും ചില സമാധാന ചിന്തകളും

പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ മർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് രണ്ടാമൻ തിരുമേനി മലങ്കരസഭയുടെ സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി നടത്തിയ നിരവധി ശ്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് സഭയിൽ മിക്കവർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. അതിനു പ്രധാന കാരണം, വളരെ സൂക്ഷിച്ച് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ട വിഷയമായതിനാൽ, എല്ലാ സമാധാന ശ്രമങ്ങളും പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനോ പരസ്യ പ്രസംഗങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കാനോ സാദ്ധ്യമായില്ല എന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ വളരെ താഴ്മയോടും ആത്മാർത്ഥതയോടും കൂടി അദ്ദേഹം നടത്തിയ അനുരഞ്ജന ശ്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് അടുത്തറിഞ്ഞവർക്ക്, തിരുമേനിയോട് വളരെ ബഹുമാനവും ആദരവും തോന്നും. മലങ്കര സഭയ്ക്കു പുറത്തുള്ള ചില വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും അനുരഞ്ജന ശ്രമങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തചില സാമൂഹിക നേതാക്കളും തിരുമേനിയോട് ഇക്കാര്യത്തിൽ അകളങ്കമായ ആദരവ് പുലർത്തുന്നതായി അറിയാം.

മലങ്കര സഭയിൽ ഐക്യത്തിനുള്ള എല്ലാ വഴികളും അടഞ്ഞിട്ടില്ല. സമാധാനം നടത്തുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്ന കർത്ത്യവചനം തീർത്തും നിഷ്ഫലമാണെന്ന് വരാതിരിക്കാൻ, കർത്താവു സമാധാന ദൂതന്മാരെ നമുക്കയച്ചുതരും. മലങ്കരസഭയുടെ അപ്പൊസ്തോലികവും ഭാരതീയവും പൗരസ്ത്യവുമായ സ്വഭാവത്തെയും ദൗത്യത്തെയും തെളിഞ്ഞ മനസ്സോടെ അംഗീകരിക്കുന്ന ധീരനും വിശുദ്ധനും ആയ ഒരു പാത്രിയർക്കീസ് ഉണ്ടായാൽ ഇവിടെ സമാധാനം കൈവരും. അല്ലെങ്കിൽ, മലങ്കര സഭയുടെ മക്കൾ ഒറ്റക്കെട്ടായി നിന്ന് അവരുടെ അപ്പോസ്തോലിക പൈതൃകവും തനിമയും ഭാരതത്തിലെ ക്രിസ്തീയ ദൗത്യവും തിരിച്ചറിഞ്ഞ്, പ്രവർത്തിക്കയും മറ്റു പുരാതന സഭകളോട് സത്യവിശ്വാസത്തിലും പരസ്പര ബഹുമാനത്തിലും യഥാർത്ഥ സ്നേഹത്തിലും വി. കൂദാശകളിലും പരസ്പര സഹകരണത്തിലും ഊന്നിയതുമായ ബന്ധം നിലനിർത്തുകയും ചെയ്താൽ ഇവിടെ സമാധാനമുണ്ടാകും.

പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായോട് നേരിട്ടും, മലങ്കരസഭയിൽ "പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗ''ത്തിന്റെ നേതാവിനോടും മറ്റു പല പ്രമുഖ നേതാക്കളോടും നേരിട്ടു പല വട്ടം പ. ബാവാതിരുമേനി സംസാരിക്കയും ക്രിസ്തീയ സമാധാനത്തിന് തയ്യാറാകണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കയും ചെയ്തു. തിരുമേനിയുടെ ത്യാഗസന്നദ്ധതയെയും വിനയത്തെയും ചിലരെങ്കിലും ഇക്കാര്യത്തിൽ മുതലെടുത്തതായും അറിയാം. നിർഭാഗ്യവശാൽ, അകത്തും പുറത്തുമുള്ള ചില ശക്തികൾ നീതിപൂർവ്വകവും മലങ്കരസഭയ്ക്കും അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി സഭയ്ക്കും പ്രയോജനകരവുമായ സമാധാന നിർദേശങ്ങളെ എപ്പോഴും അട്ടിമറിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

സമാധാന ശ്രമങ്ങളിൽ, മലങ്കര സഭയുടെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങൾ ഒഴിച്ച്, ബാക്കി കാര്യങ്ങളിൽ ഏതറ്റം വരെ പോകുന്നതിനും തിരുമേനി തയ്യാറായിരുന്നു. മലങ്കര അസോസ്യേഷനിൽ ഭൂരിപക്ഷമില്ലെങ്കിൽ താൻ രാജിവെച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ആത്മാർത്ഥതയോടെ അദ്ദേഹം സുപ്രീംകോടതിയെ അറിയിച്ചത്, കോടതിയിൽ എത്രമാത്രം ആദരവ് തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് സൃഷ്ടിച്ചു എന്ന് അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവർ സാക്ഷിക്കുന്നു.

ഇപ്പോഴും ഇരുഭാഗത്തുമുള്ള പല നല്ല ആളുകളും സമാധാന സാദ്ധ്യതയെക്കുറിച്ച് ആകാംക്ഷയോടെ ചോദിക്കാറുണ്ട്. സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി ഇപ്പോഴും കണ്ണീരോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ട്. ഒരേ വിശ്വാസവും ഒരേ രക്തവുമായ മലങ്കരസഭാ കുടുംബം എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് രണ്ടായി നിലകൊണ്ട്, അതി നിന്ദ്യമായ പരസ്പര യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി ചോദിക്കുന്നവർ ഇരുഭാഗത്തുമുണ്ട്.

സമാധാന പുനഃസ്ഥാപനത്തിന് തടസ്സമായിരിക്കുന്ന ചില ഘടകങ്ങളെങ്കിലും നമുക്ക് ഇന്ന് വ്യക്തമാണ്.

1. അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി സഭയിലെ പാത്രിയർക്കീസന്മാർ പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ, ഇവിടെ സമാധാനമുണ്ടാക്കുന്നതിന് തൽപ്പരർ അല്ല. ചിലർ വ്യക്തിപരമായി അതിനു തയ്യാറായാലും, അവരുടെ മേൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന വ്യക്തികൾ, സിറിയയിലും മലങ്കരയിലും, അവരെ സമാധാന ശ്രമങ്ങളിൽ നിന്ന് പിൻതിരിപ്പിക്കും, കാരണം, മദ്ധ്യപൗരസ്ത്യ ദേശത്ത് വളരെ ചെറിയ ഒരു സഭയായ സുറിയാനിസഭ അതിന്റെ ഒരു കോളനിപോലെയാണ് മലങ്കരസഭയെ കരുതുന്നത്. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാന ദശകങ്ങളിൽ, ഇൻഡ്യയിലേക്കു വരുന്നതിനു മുൻപ് ലണ്ടനിൽപ്പോയി ബ്രിട്ടീഷ് അധികാരികളെ കണ്ട പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു സാമ്രാജ്യത്വ മാതൃക ഉണ്ടായിരുന്നു. വെള്ളക്കാരായ ഇംഗ്ലീഷുകാർ കറുത്തവരായ ഇൻഡ്യക്കാരെ ചെറുവിരൽ കൊണ്ട് ഭരിച്ച് നിയന്ത്രിക്കുന്നതുപോലെ, താരതമ്യേന വെളുത്തവരായ സുറിയാനിക്കാർക്ക് നിഷ്പ്രയാസം കറുത്തവരായ ഭാരതീയ നസ്രാണികളെ ഭരിക്കാൻ കഴിയും എന്ന ആത്മ വിശ്വാസമാണ് ആ സാമ്രാജ്യത്വമാതൃകയ്ക്കു പുറകിലുണ്ടായിരുന്നത്. ഇൻഡ്യാക്കാർ കറുത്തവരും അപരിഷ്കൃതരുമാണെന്ന് മദ്ധ്യകാല സുറിയാനി ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പ്രാർത്ഥനകളിലും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. വർണ്ണവിവേചനവും അധീശത്വ മനോഭാവവും ഇവയിൽ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. സുറിയാനി ഭാഷയിലും

ദൈവശാസ്ത്ര പാരമ്പര്യത്തിലും അഗാധപണ്ഡിതനും തപോനിഷ്ഠനുമായിരുന്ന ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ. ബാവാ അഞ്ച് പാത്രിയർക്കീസന്മാരുമായി ഇടപഴകയിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ, ഇവിടെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിക്കാൻ സഹായിച്ച അബ്ദൽ മശിഹാ, മഞ്ഞനിക്കരെ കബറടക്കിയിരിക്കുന്ന ഏലിയാസ് തൃതീയൻ എന്നീ പാത്രിയർക്കീസന്മാരോട് മാത്രമേ യഥാർത്ഥ ബഹുമാനം തനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ളു എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നതായി ശിഷ്യന്മാർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇൻഡ്യയിൽ ലഭിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള രാജകീയ സ്വീകരണവും കൈമുത്തുമൊന്നും പാത്രിയർക്കീസന്മാർക്കും സുറിയാനിക്കാരായ മെത്രാന്മാർക്കും മറ്റൊരിടത്തും ലഭിക്കയില്ല. ദാസ്യമനോഭാവത്തോടെ അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ തയാറാകുന്ന ഒരു ജനതയെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മാധുര്യം അനുഭവിക്കാൻ സ്വാഭാവികമായും അവർ അനുവദിക്കയില്ല. ഇപ്പോഴും ഇൻഡ്യയിലെ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിൽ നിന്ന് ശീമയിൽ ചെല്ലുന്ന മെത്രാന്മാരോടും വൈദികരോടും, അധികാരത്തോടും ഉന്നത ഭാവത്തോടും കൂടി പെരുമാറുന്ന സുറിയാനിക്കാരായ മെത്രാന്മാരുണ്ട്. അന്ത്യോഖ്യാ മലങ്കര ബന്ധത്തെ ഒരു കോളനി വാഴ്ചയായി മാത്രം നിലനിർത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പാത്രിയർക്കീസന്മാരിൽ നിന്ന് സമാധാന നീക്കങ്ങൾ സാധാരണ ഗതിയിൽ ഉണ്ടാകുകയില്ല. വ്യക്തിപരമായി ലളിതമനസ്ക്കനെന്ന് പലരും വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന സക്കാ പ്രഥമൻ പാത്രിയർക്കീസിനോട് സമാധാനത്തെക്കുറിച്ച് ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ സ്ഥിരമായ മറുപടി "മലങ്കരയിൽ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കിയാൽ, ഞാൻ അക്കൂടെ നിൽക്കാം" എന്നാണ് എന്നാൽ മലങ്കരയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള താക്കോൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കൈയിലാണെന്നുള്ളത് അദ്ദേഹം വിസ്മരിച്ചിട്ടില്ല. സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കും ഭീഷണികൾക്കും വഴങ്ങിപ്പോകുന്നു എന്നു മാത്രം. കൊളോണിയൽ അധീശത്വ സംസ്ക്കാരത്തെക്കുറിച്ച് ധാരാളം പഠനങ്ങളും വിശകലനങ്ങളും ഇപ്പോൾ ലഭ്യമാണ്. അവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മലങ്കര അന്ത്യോഖ്യാ ബന്ധത്തെ ആരെങ്കിലും ഒരു നല്ല ഗവേഷക വിദ്യാർത്ഥി, വിശകലനം ചെയ്തു പഠിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും കോളനിവൽക്കരണത്തിന്റെ സർവ്വലക്ഷണങ്ങളും തികഞ്ഞ ഒരു ബന്ധമാണ് അതെന്ന്. ആത്മീയതയുടെ പരിവേഷവും അധീശത്വഘടനയെ സഹായിക്കുന്ന തെറ്റായ ചില വേദശാസ്ത്ര സങ്കൽപ്പങ്ങളും ആ ബന്ധത്തെ പൊതിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതും മനസ്സിലാക്കാം.

2. മലങ്കരയിൽ "പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗ"ത്തിലുള്ള ആളുകളെ നയിക്കുന്നവർ മിക്കവരും ഒരിക്കലും മലങ്കര സഭയും അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി സഭയും തമ്മിലുള്ള കാനോനികവും ചരിത്രപരവും ദൈവശാസ്ത്ര പരവുമായ ബന്ധത്തെ അതിന്റെ ശരിയായ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. പകരം, ജനങ്ങളിൽ എതിർപക്ഷത്തോടുള്ള ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും വളർത്തുകയും മലങ്കര-അന്ത്യോഖ്യാ ബന്ധത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവത്തെ തമസ്ക്കരിക്കയും ചെയ്തു. സുറിയാനിയിലും പൗരസ്ത്യ സഭാ വിജ്ഞാനീയത്തിലും ആരാധനാവിഷയങ്ങളിലും അത്യഗാധമായ ജ്ഞാനം നേടിയ ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവാ, ഫാ. വി. സി. സാമുവേൽ തുടങ്ങിയ നിരവധി പ്രഗൽഭ ഗുരുക്കന്മാർ, ആ ബന്ധത്തെ സുറിയാനി ഓർത്തഡോക്സ് പാരമ്പര്യത്തിന്റെ തന്നെ വെളിച്ചത്തിൽ കാണുകയും, മലങ്കരസഭയുടെ ഐക്യം, തനിമ, സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നീ തത്വങ്ങൾ മുൻ നിർത്തി ഒരു നിലപാട് എടുക്കുകയും ചെയ്തു. പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിൽ ജനിച്ചു വളർന്ന്, പഠിച്ചു വന്ന ഈ ഗുരുക്കന്മാരുടെയും അവരെപ്പോലെയുള്ള മറ്റ് നേതാക്കളുടെയും നിലപാട് ഒരിക്കലും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനോടോ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തോടോ എതിരായിരുന്നില്ല. മലങ്കര സഭയും അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി സഭയും തമ്മിലുള്ള സമഞ്ജസവും ഇരുകൂട്ടർക്കും പ്രയോജനകരവും പൗരസ്ത്യ സഭാ തത്വങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യവും പരസ്പര ബഹുമാനത്തിൽ ഊന്നിയതുമായ ഒരു ബന്ധമാണ് അവർ വിഭാവനം ചെയ്തത്. ഇന്നും സഭാ സമാധാനം ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ആ രീതിയിൽ ആണ് ചിന്തിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ജനങ്ങളിൽ കക്ഷി വിഷം കുത്തിവയ്ക്കുന്നവർ അവരെ നിർബന്ധപൂർവ്വം ഇരുപാളയങ്ങളിലാക്കുന്നു. 'നിങ്ങൾ കാതോലിക്കായുടെ കൂടെയാണെങ്കിൽ, പാത്രിയർക്കീസിന് എതിരാണ്. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കൂടെയാണെങ്കിൽ കാതോലിക്കായ്ക്ക് എതിരാണ്' എന്ന മട്ടിലുള്ള വിഭജനമാണിത്. പൊതു നന്മയെക്കുറിച്ചും സഭയുടെ മഹത്തായ ദൗത്യത്തെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കാതെ സ്വന്തം സ്ഥാനങ്ങളിലും അധികാരത്തിലും മാത്രം വിശ്വസിക്കുന്ന നേതാക്കൾ എപ്പോഴും ഈ ധ്രുവീകരണ തന്ത്രം ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രയോഗിക്കും. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അഡോൾഫ് ഹിറ്റ്ലറും മുഹമ്മദാലിജിന്നയും അടുത്തയിടെ പ്രസിഡന്റ് ജോർജ്ജ് ബുഷും ഇൻഡ്യയിൽ മതതീവ്രവാദികളും എല്ലാം രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചത് ഈ തന്ത്രമാണ്'.

3. മലങ്കരസഭയിൽ നിന്ന് യാതൊരു നിയമവും തിരഞ്ഞെടുപ്പുമില്ലാതെ അനർഹരായ സ്ഥാന കാംക്ഷികൾ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അടുത്തുപോയി മെത്രാൻ സ്ഥാനം പ്രാപിച്ചു തിരിച്ചു വന്ന് ഇവിടെ കലഹമുണ്ടാക്കുന്ന ദയനീയ സ്ഥിതിക്കു മാറ്റം വരുത്താൻ ഇവിടെ ഭരണഘടനയും, അസോസ്യേഷൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പും, സുന്നഹദോസും, മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയുമെല്ലാം പ്രവർത്തന നിരതമായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ സഭാസമാധാനകാലത്ത് അത് നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ കാനോനികവും സൗഹൃദപൂർണ്ണവും അതീവ ഫലപ്രദവുമായ ഒരു ബന്ധത്തിൽ മലങ്കര സഭയും അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി സഭയും പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് തിന്മയുടെ ശക്തി വീണ്ടും അതിനെതിരേ ആഞ്ഞടിച്ചത്. അനൈക്യത്തിന്റെയും അരാജകത്വത്തിന്റെയും വാതിൽ വീണ്ടും തുറന്നു. ആഗോള സഭയുടെ ചരിത്രം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ നോക്കിയാൽ, അനർഹരായ വ്യക്തികൾ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം (എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ) മോഹിച്ചുകൊണ്ട് ചെയ്തുകൂട്ടുന്ന വിക്രിയകളാണ് സഭയിലെ ഭിന്നതകളുടെ ഒരു സുപ്രധാന കാരണം എന്നു മനസ്സിലാകും. ഇന്ന് അത് വളരെ പ്രസക്തമാണ്. മെത്രാൻ സ്ഥാനം കാംക്ഷിച്ച്, അതിന് യാതൊരു യോഗ്യതയും വിളിയും ഇല്ലാത്തവർ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അടുക്കൽ നിന്ന് ഏതു മാർഗ്ഗം ഉപയോഗിച്ചും അത് നേടിയെടുക്കാനുള്ള തത്രപ്പാടിൽ, ബലിയാടുകളാകുന്നത് സഭയിലെ സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങളാണ്. അവരുടെ ക്രിസ്തീയ ദർശനവും പരസ്പര സ്നേഹവും നശി

ലേഖനം

ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് കുര്യൻ

തേരോട്ടം തുടരുന്ന തേജസ്വി

ശാന്തി രഥത്തിന്റെ നായകന് ധർമ്മയുദ്ധത്തിന്റെയും നായകത്വം വഹിക്കേണ്ടിവരുന്നത് വിരോധാഭാസമായിരിക്കാം. പക്ഷെ അതു സംഭവിച്ചിട്ടും ദൈവതേജസിന്റെ മന്ദഹാസം കൈവിടാതെ തേരോട്ടം തുടരുന്ന തേജസ്വിയാണ് മലങ്കരയുടെ ആറാം കാതോലിക്കായായ പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ. 1953 മെയ് 15-ന് കോട്ടയം മാർ ഏലിയാ കത്തീഡ്രലിൽ വച്ച് 38-ാം വയസിൽ, മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് മറ്റു നാലു പേരൊടൊപ്പം പ്രവേശിച്ചതിനെ അമ്പതു വർഷത്തിന്റെ കർമ്മസാഫല്യത്തോടെ പ. പിതാവ് അനുസ്മരിക്കുമ്പോൾ ഒരു പ്രകാശഗോപുരത്തിന്റെ കഥയായിരിക്കും അനാവരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്.

കൊല്ലം പെരിനാട് പുതുശ്ശേരഴികത്ത് പുത്തൻവീട്ടിൽ ഇടിക്കുളയുടെയും അന്നമ്മയുടെയും എട്ടുമക്കളിൽ സീമന്തനായി 1915 ജനുവരി 30-ന് ജനിച്ചു. ജന്മനാട്ടിൽ ഹൈസ്ക്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിക്കഴിഞ്ഞ്, കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി, പത്തനംതിട്ട ബേസിൽ ദയറ, കൽക്കട്ട ബിഷപ്പ്സ് കോളജ്, ന്യൂയോർക്ക് ജനറൽ തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരി എന്നിവിടങ്ങളിൽ വൈദിക പരിശീലനവും, വേദശാസ്ത്രാഭ്യസനവും പൂർത്തിയാക്കിയെങ്കിലും ഓതറ സെന്റ് ജോർജ്ജ് ദയറായുടെ അന്തരീക്ഷമാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഏവർക്കും പ്രിയങ്കരനായ "എയ്ഞ്ചൽ" അച്ചനാക്കി മാറ്റിയത്. 1953-ൽ കൊല്ലം ഭദ്രാസന സഹായ മെത്രാപ്പോലീത്തായായും ചുമതലയേറ്റതോടെ ധ്യാനയോഗവും കർമ്മയോഗവും സമന്വയിപ്പിക്കുന്ന സുപ്രധാന ദൗത്യമാണദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തത്. അന്നു മുതൽ 1991 ഏപ്രിൽ 29-ാം തീയതി പരുമലയിൽ വച്ച് മലങ്കരയുടെ ആറാം കാതോലിക്കായായി അവരോധിക്കപ്പെടുന്നതുവരെയുള്ള മുപ്പത്തെട്ടു വർഷങ്ങൾ പ്രത്യേകമായും ഒരു ഭദ്രാസനത്തിന്റെയും ഒരു ജനതയുടെയും ആധ്യാത്മികവും, വിദ്യാഭ്യാസപരവും, സാമൂഹ്യവുമായ ഉന്നമനത്തിനുഴിഞ്ഞു വച്ചതായിരുന്നു. അതോടൊപ്പം സഭയ്ക്കു മുഴുവനായും സജീവ നേതൃത്വം നൽകുന്ന, ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും ആത്മീയ പിതാവിന്റെയും മനോഹരചിത്രം അദ്ദേഹം സഭാംഗങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു.

കൊട്ടാരക്കര സെന്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് കോളേജ്, അടൂർ സെന്റ് സിറിൾസ് കോളേജ്, കൊട്ടാരക്കര ട്രെയിനിംഗ് കോളേജ് എന്നിവ കൂടാതെ ഒന്നര ഡസനോളം സ്ക്കൂളുകളും പത്തോളം സന്യാസി കേന്ദ്രങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയ ദർശനത്തിന്റെയും കഠിനാധ്വാനത്തിന്റെയും ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ദീർഘകാലം മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സണ്ടേസ്ക്കൂൾ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രസിഡന്റായും, നിലയ്കൽ എക്യുമെനിക്കൽ കമ്മറ്റിയുടെ അധ്യക്ഷനായും മലങ്കരസഭാ ഇന്റർ ചർച്ച് റിലേഷൻസ് ഉൾപ്പെടെ നിരവധി കമ്മറ്റികളുടെ സജീവാംഗമായും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കായായപ്പോൾ സഭയ്ക്കകത്തും, പുറത്തും ഏറ്റം സമാദരണീയ

പ്പിച്ച് ഈ ഇടയന്മാർ അവരെ വിരുദ്ധ ചേരികളിലും ചാവേർപ്പടകളിലും തളച്ചിടുന്നു. ജനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സ്വാഭാവികമായ സൗഹൃദം, ഔദാര്യം, കൊടുക്കൽ വാങ്ങലുകൾ, പരസ്പരസഹായം, ഐക്യദാർഢ്യം, ഏക കുടുംബബോധം എന്നീ ദിവ്യദാനങ്ങളെ നശിപ്പിച്ച്, അവരിൽ വിദ്വേഷത്തിന്റെയും വേർപാടിന്റെയും ദുർഭൂതങ്ങളെ നിവേശിപ്പിക്കുന്നവരാണ് ഇത്തരം അനർഹരായ ഇടയന്മാർ. കക്ഷി വഴക്കിൽ മാത്രമല്ല, ഓരോ സഭയ്ക്കകത്തും ഇത്തരം എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സ്ഥാനകാംക്ഷികളെ നാം ഭയപ്പെടുകയും, അവരിൽ നിന്ന് ബഹുദൂരം അകന്നു നിൽക്കുകയും ചെയ്യണം.

മലങ്കര സഭയിൽ ഐക്യത്തിനുള്ള എല്ലാ വഴികളും അടഞ്ഞിട്ടില്ല. സമാധാനം നടത്തുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്ന് കർത്തൃവചനം തീർത്തും നിഷ്ഫലമാണെന്ന് വരാതിരിക്കാൻ, കർത്താവു സമാധാന ദൂതന്മാരെ നമുക്കയച്ചുതരും. മലങ്കരസഭയുടെ അപ്പൊസ്തോലികവും ഭാരതീയവും പൗരസ്ത്യവുമായ സ്വഭാവത്തെയും ദൗത്യത്തെയും തെളിഞ്ഞ മനസ്സോടെ അംഗീകരിക്കുന്ന ധീരനും വിശുദ്ധനും ആയ ഒരു പാത്രിയർക്കീസ് ഉണ്ടായാൽ ഇവിടെ സമാധാനം കൈവരും. അല്ലെങ്കിൽ, മലങ്കര സഭയുടെ മക്കൾ ഒറ്റക്കെട്ടായി നിന്ന് അവരുടെ അപ്പോസ്തോലിക പൈതൃകവും തനിമയും ഭാരതത്തിലെ ക്രിസ്തീയ ദൗത്യവും തിരിച്ചറിഞ്ഞ്, പ്രവർത്തിക്കയും മറ്റു പുരാതന സഭകളോട് സത്യ വിശ്വാസത്തിലും പരസ്പര ബഹുമാനത്തിലും യഥാർത്ഥ സ്നേഹത്തിലും വി. കൂദാശകളിലും പരസ്പര സഹകരണത്തിലും ഊന്നിയതുമായ ബന്ധം നിലനിർത്തുകയും ചെയ്താൽ ഇവിടെ സമാധാനമുണ്ടാകും.

സവിശേഷമായ താലന്തുകൾ ദൈവം ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മലങ്കരസഭ മുഴുവനായി ഉണർന്ന് ഐക്യത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക് നീങ്ങുമെന്ന് നമുക്ക് ആശിക്കാം.

രൂപം, സാന്നിദ്ധ്യം, വാക്ക്, പെരുമാറ്റം എന്നിവകൊണ്ട് സമാധാന പുത്രനെന്ന് വിളിക്കപ്പെടാൻ യോഗ്യതയുള്ള പരി. ബാവാതിരുമേനിക്ക് ദൈവം ആ ഭാഗ്യം നൽകട്ടെ.